

Remény

Remény

"Márta így szólt Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem." Ezek Márta szavai Jézushoz testvére, Lázár halála alkalmával. Kifejezik azt a szívszorító sajnálkozást, amelyet milliók élnek át, amikor szeretteiket a halál elveszi tőlük. Oly sok gondolat jár ilyenkor az ember fejében - ha ezt tettük volna, vagy azt tettük volna; vagy ha más orvost hívtunk volna. Ha a halál egy utazás közbeni baleset következménye, akkor azt mondhatjuk, hogy ha a kedvesünk nem utazott volna el arra az útra, akkor ez nem történt volna meg. Márta esetében úgy gondolta, hogy Jézus távolléte vezetett a testvére halálához, ezért hajlamos volt őt hibáztatni.

Sokan osztották Márta ezen nézetét, hogy úgy érezték, az Úr valamilyen módon felelős szerettük haláláért, vagy hogy ő megakadályozhatta volna a tragédiát. Ezért azt kérdezik: Miért? Úgy képzelik, hogy valamilyen

módon olyasmit kellett tenniük, ami nem tetszett Istennek, vagy talán az elhunytat különösen megbüntették rossz cselekedetéért. Aztán talán megborzongva gondolják: Ha ez utóbbi igaz, akkor milyen állapotban van most a halott? Vajon a halálnál is rosszabbat szenved?

A gondolatok közé, amelyek oly sokakat gyötörnek, amikor a halál meglátogatja az otthont, keveredik az a rendszerint megválaszolatlan kérdés, hogy mi van a síron túl. Látjuk-e valaha is újra szeretteinket? Boldogok-e most, és egy napon mi is csatlakozunk-e hozzájuk a boldogságukban? Szívünk határozott válaszokra vágyik mindezekre a gyászunkból fakadó nyomasztó kérdésekre. És ezekre a kérdésekre lehet válaszolni, mert a válaszokat Isten Igéjében találjuk meg.

Miért halnak meg az emberek egyébként is? Sokan hajlamosak lennének azt válaszolni, hogy természetes, hogy az emberek megöregszenek és meghalnak; de ennek a válasznak az a gyenge pontja, hogy milliók

halnak meg, mielőtt megöregednének. A kaszás A halál nem tiszteli a személyeket, mert fiatalokat és öregeket, szenteket és bűnösöket egyaránt elpusztít. Akár csecsemő, akár idős szülő távozik, a megrázkódtatás egyformán nagy. Soha nem vagyunk felkészülve a halálra, és az emberi faj még e szörnyeteggel kapcsolatos több ezer éves tapasztalat után sem szokott hozzá a látogatásaihoz - azok mindig kellemetlen meglepetésként érnek minket. Tulajdonképpen tehát nem létezik olyan, hogy "természetes halál", mert a halál mindig természetellenes, és nem kívánt.

A Biblia elmagyarázza, hogy az emberek a bűn miatt halnak meg - nem az egyes emberek egyéni bűne miatt, akiket a halál sújt, hanem az eredendő bűn, az első szüleink bűne miatt. Rajtuk keresztül - magyarázza az apostol - "a bűn jött be a világba, és a bűn által a halál". (Róma 5:12). Öröklődésünk révén mindannyian egy haldokló faj tagjai vagyunk. Jó, ha erre emlékezünk, amikor a halál eljön otthonunkba, mert segít felismerni, hogy ez a tragikus élmény nem a mi érdektelenségünknek vagy

gondoskodásunknak köszönhető, és hogy ez nem különleges büntetés, sem a halottra, sem a hátramaradt hozzátartozókra nézve. Szeretteink azért halnak meg, mert a Biblia kijelentése; "mint Ádámban mindnyájan meghalnak". És emellett vigasztalódhatunk Isten Igéjének csodálatos ígéretével, miszerint ahogy Ádámban mindenki meghal, "úgy Krisztusban mindenki életre kel". 1 Korinthus 15:22

BÉKÉSEN ALSZIK

Ha visszamegyünk Jézus napjaihoz és a szeretett betániai családhoz - Máriához, Mártához és Lázárhoz -, akkor nagyon tanulságos és bátorító gondolatokat olvashatunk. Úgy tűnik, hogy Jézus különleges barátja volt ennek a családnak, és amikor Lázár megbetegedett, természetesnek vették, hogy Jézus azonnal a segítségükre siet, amint értesült róla. Jézus munkája miatt akkoriban elég messze volt Betániától, de a két nővér üzenetet küldött neki, amelyben ez állt: "Uram, akit szeretsz, beteg". János 11:3

Jézus megkapta ezt az üzenetet, de két napig nem tett semmit. Végül így szólt tanítványaihoz: "Barátunk, Lázár elaludt, de én odamegyek, hogy felébresszem". (János 11:11). Ez a bejelentés meglepetésként érte a tanítványait. Ők is hallották Lázár súlyos beteg volt. Valószínűleg Jézus elmondta nekik a kapott üzenetet. De ha most aludt, nem értették, hogy a Mester miért akarja felébreszteni. Talán azt gondolták, hogy ez téves ítélet a részéről, ezért azt mondták neki: "Uram, ha alszik, meg fog gyógyulni". Más szóval úgy gondolták, hogy nagy hiba lenne felébreszteni egy olyan beteg embert, aki nyugodtan alszik - hogy sokkal jobb lenne, ha továbbra is aludna.

De nem értették, hogy Jézus mire gondol. "Jézus azonban a haláláról beszélt" - olvashatjuk a beszámolóban. (János 11:13). Látva, hogy tanítványai félreértették, amikor arra utalt, hogy Lázár alszik, világosan mondta nekik: "Lázár meghalt". (János 11:14). Itt a Mester saját szájából kapunk egy igen érdekes és egyben vigasztaló nézőpontot a halálról. Olyan, mint az alvás, ami azt jelenti, hogy a

halottak nyugalomban vannak, és várják, bár tudtukon kívül, hogy eljőjön az Úr ideje, hogy felébressze őket az álomból - a halál álmából. Az alvás tehát a szentírási illusztrációk egyike, amely segít megérteni a halál jelentését.

Az alvásnak két fő jellemzője van. Az egyik, hogy aki alszik, az öntudatlan. Nem tudatosan bennük, hogy mi történik körülöttük a világban. Nem szomorúak és nem is boldogok. Nincsenek gondjaik és nem tapasztalják az öröm izgalmát. Nem éheznek és nem szomjaznak. Erről az állapotról a Szentírás kijelenti: "Mert az élők tudják, hogy meg fognak halni, de a halottak semmit sem tudnak". Prédikátor 9:5

Az alvásnak van egy másik jellemzője is, ami szintén nagyon fontos, amikor a halál illusztrációjaként gondolunk rá. Ez az ébredés várakozása. Az anya éjszakára betakargatja kedves gyermekét a bölcsőjébe, és nyugtató altatódalt énekel neki, amíg a szeme le nem csukódik álmában, és a kis agya be nem lép a felejtés földjére. A gyermek most már eszméletlen, és az anya csendben, csendben

kisétál a szobából, boldogan szeretve kedvesét, és örömmel várva, hogy másnap reggel hallja gyermeke kellemes fecsegését. Nincsenek könnyek, nincs fájó szív, nincs magányosság; mert a gyermek csak alszik, és reggel felébred, és fénye újra átjárja az otthont.

Egy fiatal lányról, aki meghalt, Jézus azt mondta: "A lány nem halt meg, hanem alszik". (Máté 9:24). Itt is, mint Lázár esetében, Jézus a halálra úgy utalt, mint ami csupán alvás - alvás, mert Isten Krisztus által nyújtott életének szempontjából a föld új napjának reggelén, Krisztus uralmának hamarosan felvirradó napján felébredés következik. Jézus így szólt a tanítványaihoz: "Lázár barátunk elaludt; de én odamegyek, hogy felébresszem őt". (János 11:11). Jézusnak az volt a szándéka, hogy felébreszti Lázárt a halál álmából, és szándékát később meg is valósította, Lázár testvérei és mindazok örömére, akik szerették őt.

ÚJRA ÉLNI

Miután bejelentette szándékát a tanítványainak, Jézus Betániába utazott, a barátai, Márta és Mária otthonába. Márta találkozott vele, amikor az otthonukhoz közeledett, és gyengéden megdorgálta, amiért nem jött el, amíg a testvére még élt. Ezután Jézus egy figyelemre méltó kijelentést tett neki - olyan szavakat, amelyek azóta is visszhangzanak az évszázadok során, és vigaszt nyújtanak gyászolók ezreinek, akik képesek voltak felfogni csodálatos egyszerűségüket, és elhinni, hogy egy napon valóra válnak. Azt mondta: "A testvéred fel fog támadni". János 11:23

Itt van a Biblia nagy reménysége mindazok számára, akik meghaltak - újra élni fognak. De nem szabad figyelmen kívül hagynunk az "újra" szót. Jézus nem azt mondta Mártának: "Ne sírj, mert a testvéred nem halt meg igazán. Ő halott volt! Jézus világosan megmondta a tanítványainak: "Lázár meghalt", és biztosak lehetünk benne, hogy a Mártával folytatott beszélgetésében nem mondott volna ellent

ennek az igazságnak; ezért a vigasztaló üzenete az volt számára, hogy a testvére újra élni fog, hogy aki halott volt, vissza fog térni az életbe.

Évszázadokkal korábban Jób próféta azt kérdezte: "Ha valaki meghal, újra fog-e élni?". (Jób 14:14). Fontos megjegyezni a helyes módját, ahogyan Jób felteszi ezt a kérdést. Nem azt kérdezi: "Ha valaki meghal, akkor valóban halott?", vagy: "Van-e valami az emberben, ami a test halála után is életben marad?". Jób tudta, hogy a halál valóság, egy komor, tragikus valóság. Tudta, hogy a halál a bűn büntetése, és mivel az egész emberiség bűnös, mindenki haldoklik. Amit Jób tudni akart, az az volt, hogy vajon a halottakat visszaadják-e az életnek - fog-e "újra" élni? Jézus válaszolt erre a kérdésre Jób, Márta és mindazok számára, akik hajlandóak elfogadni szavainak egyszerű igazságtartalmát: "A te testvéred feltámad".

Az, hogy a halottak egy jövőbeni időpontban visszatérnek az életbe, nem volt új gondolat Márta számára, hiszen hitt az ószövetségi

ígéretekben, amelyek ezt az áldott reményt hordozzák. Jób próféta, miután megkérdezte: "Ha az ember meghal, újra élni fog-e?", megtalálta a választ, és saját reménységével kapcsolatban így fejezte ki: Kemény szolgálatom minden napján (a halálban) várom, hogy eljőjjön a megújulásom. Hívni fogsz, és én válaszolok neked; vágyakozni fogsz a teremtmény után, amelyet a kezed alkotott". Jób 14:14,15

"AZ UTOLSÓ NAP"

Egy próféciaiban, amely a Jézus születése idején Heródes rendelete által megölt gyermekek végső sorsának reményéről szól, az Úr azt mondja a síró anyáknak, akiket a próféciaiban Ráhelnek neveznek: "Tartsd vissza hangodat a sírástól és szemedet a könnyektől, mert munkád meg lesz jutalmazva, " ... "Visszatérnek az ellenség földjéről. Így van reménység utódaid számára" - mondja az Úr. Jeremiás 31:16,17

Márta valószínűleg ismerte ezeket a csodálatos ígéreteket, amelyek a hívőket egy

eljövendő időről biztosítják, amikor a halottak, fiatalok és öregek, visszatértek az életbe. Emellett Jézus gyakori látogatója volt az otthonuknak, és kétségtelenül hallotta az élet csodálatos szavait, amint azok az ő ihletett ajkáról hangzottak el. Amikor tehát Jézus azt mondta neki: "A te testvéred feltámad", ő így válaszolt: "Tudom, hogy feltámad a feltámadásban, az utolsó napon". (János 11:24). Igen, tudta, hogy minden halott "fel fog támadni", hogy felébrednek a halál álmából - mert tudta, hogy ez Isten terve minden ember számára.

Mit értett Márta az "utolsó nap" alatt? Isten terve az emberi faj megmentésére és a bűntől és haláltól való megszabadulására a Bibliában "napoknak" nevezett időszakokra van felosztva. Ezen időszakok közül az utolsóban, ezekben a napokban fog az isteni gyógyítási terv beteljesedni. Az "utolsó nap" Isten tervében ezer év hosszúságú - Krisztus ezeréves uralma.

Az a tény, hogy ezt az időszakot "nappal"-ként említik, nagyon jelentős, mert ellentétben

áll az azt megelőző hatezer éves emberi tapasztalattal, amelyet a Szentírás a sötétség, a bánat és a haldoklás éjszakájaként említ. A bűn és szenvedés e sötét éjszakájáról és az azt követő öröm reggeléről írja a zsoltáros: "Mert haragja csak egy pillanatig tart, de kegyelme egy életen át tart! A sírás talán egész éjjel tart, de az öröm a reggellel jön". Zsoltárok 30:5

Bár Dávid Isten "haragjáról" beszél, nem szabad úgy gondolnunk rá, mint aki bosszúálló, vagy mint aki örömét leli teremtményei szenvedésében. Haragja sem abban nyilvánul meg, hogy a gonoszokat örökké a tüzes pokolban gyötri; sem abban, hogy a "tisztítótűzben" egy korlátozott ideig kínozza őket. Az Újszövetség Isten "haragjáról" beszél, és elmagyarázza, hogy az még most is a mennyből nyilatkozik ki minden igazságtalanság ellen. (Róma 1:18). Isten haragja a halálos ítéletben nyilatkozik meg, amelyet az egész emberi nemre nézve hajtanak végre: "Mint Ádámban, úgy halnak meg mindnyájan". 1 Korinthus 15:22

Isten kegyelmében van az élet, mondja a zsoltáros. (Zsoltárok 30:5). Itt Isten kegyelme szemben áll haragjával. Amikor első szüleink megszegették Isten törvényét, Isten megvonta tőlük a kegyelmét. Kegyelme nélkül nem tudtak volna tovább élni, így automatikusan életbe lépett a mondat: "Térj vissza a földre, onnan vettem el téged; mert por vagy, és a porba térsz vissza" - elkezdtek meghalni. 1Mózes 3:19

Az emberi faj azóta is folyamatosan pusztul. Amikor Isten visszavonta kegyelmének napsugarát, "sötétség" telepedett az emberi fajra - egy olyan sűrű sötétség, amely a haldoklás folyamatával járó összes fájdalomban és szenvedésben érezhető. A világnak a bűnnel és annak következményeivel kapcsolatos tapasztalatainak ez az "éjszakája" valóban a sírásé volt. De nem tart örökké! Hosszú és sivár éjszaka volt, de közeleg a reggel, és a reggel eljövetelével eljön a megígért öröm is - egy olyan öröm, amely határtalan lesz, amikor a halál megszűnik lesújtani áldozataira, és a halottak isteni hatalom által újra életre kelnek. Így történt, hogy amikor Jézus azt mondta Mártának: "A

testvéred feltámad", az ő elméje természetesen felidézte az örömmel ezt a csodálatos képét, amely az egész emberiségre eljön majd azon az új napon, amikor az élet áldásai mindenkit elárasztanak, ezért válaszolta: "Tudom, hogy feltámad a feltámadásban az utolsó napon". Jézus nem tagadta Márta szavainak igazságtartalmát. Sőt, kétségtelenül az ő saját, abban a betániai otthonban végzett szolgálata miatt volt olyan fényes Márta szívében ez a remény, hogy mindazok általános ébredése bekövetkezik, akik a halálban alszanak. Jézus inkább megerősítette a hitét, mondván: "Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, az élni fog, még a halála után is. Mindenki, aki bennem él és bennem hisz, soha, de soha nem fog meghalni". János 11:25,26

"Én vagyok a feltámadás és az élet" - mondta a Mester, ami azt jelenti, hogy azon a jövőbeli napon, amikor a halottak életre kelnek, és az Éden újra kivirágzik, határai pedig az egész földet átfogják, ő lesz az isteni hatalom csatornája, amelyen keresztül mindez megvalósul. Jézus a világ nagy

világosságadója - az élet világossága. (János 1:9; 8:12; 9:5). Az ő királyságának uralma elhozza az egészség és az élet "napját". Ő lesz az, akit a próféta úgy ír le, mint az "igazságosság napját", aki "gyógyulással a szárnyán" fog felkelni. Malakiás 4:2

A KRISZTUS

"Elhiszed ezt?" Jézus megkérdezte Mártát. Hiszel-e abban, hogy én vagyok az, aki visszaadom a testvéredet az életnek azon a napon, amikor Isten szerető szándéka az emberiséggel szemben beteljesedik ? Márta így válaszolt: "Igen, Uram" - mondta neki. "Mindig is hittem, hogy te vagy a Messiás, az Isten Fia, az, aki Istentől jött a világra". (János 11:26,27). Attól kezdve, hogy az ember bűnbe és halálba esett, Isten megígérte, hogy Szabadítót küld.

Ábrahámnak azt az ígéretet tették, hogy az ő "magva" "megáldja a föld minden nemzetségét". (1Mózes 12:1-3; 22:18). Pál apostol elmagyarázza, hogy Jézus az ígéretnek ez a "magva". (Galata 3:16). Márta is

tudta ezt, és mivel az ígért Krisztusnak meg kellett áldania a föld minden családját, tudta, hogy neki kell lennie a "feltámadásnak és az életnek" is.

Már Márta idejében is több mint négyezer év telt el a haldoklással. A saját testvére is meghalt, ezért tudta, hogy ha Isten ígérete, hogy Krisztus által megáldja az egész emberiséget, be akar teljesedni, akkor a halálban alvókat fel kell ébreszteni; és hitte, hogy Jézus az, aki ezt meg fogja tenni - "a feltámadásban, az utolsó napon".

"Aki hisz bennem, az élni fog, még a halála után is" - mondta Jézus. (János 11:25). Itt van egy határozott ígéret minden hívőnek a halál álmából való felébredésre. Elsősorban arról volt hivatott biztosítani Márta, hogy Lázár halála nem a Jézus iránti hit vagy hűség hiányából fakadt. Lázár hitt Jézusban, mégis meghalt. Ez minden hívőre igaz volt attól kezdve egészen mostanáig. Jézus biztosította Mártát és minket arról, hogy a halál nem a vég- "Bár meghalt", "mégis élni fog", vagyis vissza fog térni az életbe.

Ezután Jézus félrehúzza a bizonytalanság függönyét, és további bepillantást enged abba az "utolsó napba", hogy még jobban értékeljük Isten határtalan szeretetét, amellyel az egész emberiség számára életet biztosít. Azt mondta: "Aki él azáltal, hogy hisz bennem, soha nem hal meg". Ez a kijelentés nem igaz a jelen időre, mert most mindenki meghal. Az egész emberiség jövőbeli élete attól függ, hogy felébrednek-e a halál álmából. De ez másképp lesz azon az új napon - azon a napon, amelyen az "Igazság Napja" eloszlatja a bűn és a halál hosszú éjszakájának sötétségét, és világosságot és életet hoz az egész emberiségnek. Azok a akik akkor élnek, és hisznek Krisztusban, soha nem halnak meg - ők valóban örökké élni fognak, mint emberi lények.

AZ IGAZ ÉS AZ IGAZSÁGTALAN

Ki lesz életben azon az "utolsó napon", azon az ezeréves napon, amikor az örök élet áldásai biztosítva lesznek mindazoknak, akik akkor hisznek? Az egész emberiség élni fog akkor, mert Isten terve az, hogy mindenkit felébreszt

a halál álmából. Pál azt mondja, hogy "lesz feltámadás mind az igazaknak, mind a gonoszoknak". (ApCsel 24:15). Jézus pedig kijelentette: "Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az idő, amikor mindazok, akik a sírjukban vannak, meghallják az ő szavát, és kijönnek". (János 5:28-29). A Szentírás ezen szakaszának további részének vigasztaló gondolatát egy hibás fordítás tette tönkre. Helyes fordításban így hangzik: "akik jót cselekedtek, fel fognak támadni, hogy éljenek, akik pedig rosszat tettek, fel fognak támadni, hogy kárhozatra ítéljenek". János 5:29

"Akik a jót cselekedték" - mondja a Mester - , azok a "élet feltámadására" fognak eljönni. Ez a felszentelt hívők jutalmára utal, akik bebizonyították, hogy méltók a "dicsőségre, a tisztességre és a halhatatlanságra". (Róma 2:7). Ezek Krisztussal együtt fognak élni és uralkodni, mint Ábrahám "magvának" részei, amely által a föld minden családjá áldott lesz. (Galata 3:27-29). Ezek olyanok lesznek, mint Jézus, és osztozni fognak az ő mennyei dicsőségében. (1János 3:2). Az övék lesz az "élet koronája", sőt az "isteni természet".

(Jelenések 2:10; 2Péter 1:4). De azok, akik a feltámadásban előjönnek, hogy Krisztussal együtt éljenek és uralkodjanak, nagyon kevesen lesznek a milliókhoz képest, akik meghaltak. Jézus úgy utal rájuk, mint "kis nyájra", akiknek az Atya jóakarata, hogy az országot adja. (Lukács 12:32). A halottak túlnyomó többsége abba az osztályba tartozik, amely isteni szempontból nem tett jót. Egy bűnös, haldokló faj tagjaiként halnak meg. Emberi mércével mérve legtöbbjük erkölcsileg becsületes ember volt - jó állampolgár és jó szomszéd -, de nem voltak a Mester lépten-nyomon követői; ezért Krisztus vére nem adta meg nekik az igazságosság rangját Isten előtt.

Mindazonáltal Isten ezeket is szereti, és elküldte Fiát, hogy meghaljon értük, hogy lehetőségük legyen örökké élni. Az örök élet Jézus által csak a hit alapján nyerhető el, és emberi faj túlnyomó többségének soha nem volt valódi lehetősége a hitre. Milliók nem hallottak még soha Jézusról, és azok között, akik hallottak róla, csak kevesen vannak, akik világosan megértették a világra jövetelének valódi célját. Krisztusról és a keresztyénségről

annyi egymásnak ellentmondó elmélet született, hogy a legtöbb becsületes ember összezavarodott, és emiatt soha nem vették komolyan a kereszténységet. Nem voltak szándékosan gonoszak, de nem is tettek "jót" abban az értelemben, hogy Jézus lábnyomos követői lettek volna.

Ezeket a milliókat is fel kell ébreszteni a halál álmából. Pál úgy beszél erről az ébredésről, mint "üdvözülésről", és Isten akarata az - magyarázza -, hogy "üdvözüljenek és eljussanak az igazság megismerésére". (1Timóteus 2:4-6). A nagy igazság, amely akkor mindenki számára ismertté válik - világosan és félreérthetetlenül -, az, hogy Jézus "váltságul adta magát mindenkiért", vagyis hogy meghalt "az egész világ bűneiért", és hogy azok, akik elfogadják ezt a rendelkezést, élhetnek. 1 János 2:2

Jézus erre gondolt, amikor azt mondta Mártának: "Aki él", vagyis aki felébredt a halál álmából "az utolsó napon a feltámadásban", "és hisz bennem, az soha meg nem hal". (János 11:26). Ez lesz a világ számára a

próbaidőszak, az az idő, amikor szembesülnek a nagy döntéssel, amely az életet vagy a halált jelenti az örökkévalóságra. (ApCsel 17:31). Amikor Jézus azt ígérte, hogy kijönnek a halálból, azt mondta, hogy kijönnek arra, amit a görög "*kriszisz*" szóval jellemzett, vagyis a próbaidőre, amikor, ha Istenhez, Jézushoz és az igazsághoz fordulnak, akkor nem kell majd újra meghalniuk, hanem így hívőként "örökké élni" fognak. János 6:51

"TE EZT HISZED?"

Amikor Jézus elmagyarázta Márta számára a jövőbeli élet e csodálatos reményét, megkérdezte tőle: "Hiszed ezt?". Ez a kérdés ma mindannyiunk számára szívbemarkoló kérdés. Ha valódi hitet tudunk gyakorolni Isten ígéreteiben, akkor a keserűség és a bánat nagy része eltűnik a szívünkben, amikor szeretteinket a halál elveszi tőlünk. Ha hinni tudunk, tudni fogjuk, hogy nem mentek el örökre, hogy lesz a halottak dicsőséges hazatérése, a halál álmából való felébredés. Jézus azt mondta tanítványainak Lázárral kapcsolatban: "Odamegyek, hogy

felébresszem", és Jézus a második eljövetelekor újra eljön, hogy felébressze a halál álmából mindazokat, akikért meghalt. Az ő áldozata volt az, amely a halált örök feledésből nyugodt alvássá változtatta, amelyből fel fog ébredni.

MENNYIRE LESZ SZÓ SZERINT ÉRTENDŐ?

A feltámadás reményével kapcsolatban annyi félreértés történt, hogy sokaknak nehéz felfogni, mit is fog jelenteni a feltámadás az emberek számára. Pedig nem szabadna homályosnak lenni ezzel kapcsolatban, mert Jézus példákat adott arra, hogy Isten ígéretei milyen szó szerinti módon fognak beteljesedni. Az egyik ilyen illusztrációt Lázár esetében találtuk meg a oldalon. Miután a Mester elmagyarázta Mártának az általános feltámadás nagy igazságát, és világossá tette, hogy az "utolsó napon" azok, akik felébredtek és hisznek benne, soha nem fognak meghalni, elment a testvére sírjához, és az isteni hatalom segítségével előhívta őt a halálból.

Jézus így szólt Lázárhoz: "Lázár, jöjj ki!", és a beszámoló szerint "A halott kijött". (János 11:43,44). Jézus ezután utasítást adott, hogy vegyék le róla a sírruhát, hogy újra szabadon vegyülhessen a családjá és a barátai közé. Visszatért közéjük, ugyanaz a Lázár, mint a halála előtt. Nem volt sem fantom, sem szellem. Nem kellett asztalokat felborítania vagy tükröket megzörgetnie ahhoz, hogy a barátai tudják, hogy közöttük van, mert visszatért hozzájuk, személyesen és testileg. Ahogyan Lázár halott volt, most élt, és a testvérei és barátai örültek. Ebben van egy gyakorlati és érthető illusztrációja annak, hogy mit fog jelenteni az emberi faj számára, amikor mindazok, akik a sírjukban vannak, hallani fogják a Jézus hangját, amely felébreszti őket a halál álmából. Sokszorozzátok meg gondolatban milliárdszor azt az örömjelenetet Betániában, amikor Lázár meghallotta az isteni hatalom hangját, amely felébresztette őt a halálból, és akkor valamennyire meg fogjátok érteni, hogy Isten mit ért a föld minden családjának megáldására tett ígéretein. Jézus világra jövetelének ez a végső célja indokolta az angyalok üzenetét a születése éjszakáján,

azt az üzenetet, amelyet úgy írtak le, hogy "jó hír, amely nagy örömet fog okozni minden népnek. Ma Dávid városában Megváltó született nektek, ő a Messiás, az Úr". Lukács 2:10,11

Összetört a szíved, mert egy számodra kedves embert elvett a halál? Nehéz élmény, mert szörnyű üresség marad az életében azoknak, akik ottmaradnak. De bátran: az elválás nem örökre szól. Isten tervének boldog holnapjában - amely holnap már közel van -, az újraegyesülés dicsőséges idejében újra látni fogod szerettedet. Addig is, továbbra is higgyetek Isten ígéreteiben és abban, hogy képes beteljesíteni ezeket az ígéreteket. És ha teheted, veszítsd el magad a nagy örömében, hogy elmondhatod másoknak azt a reményt, amely lelkesíti a szívedet, és lehetővé teszi számodra, hogy átvészeld az éjszaka sötétségét, miközben várakozol az öröme, amely - biztos lehetsz benne - reggel eljön.